

Dokument zasedanja

A8-0080/2017

28.3.2017

POROČILO

o vodilni pobudi EU za sektor oblačil
(2016/2140(INI))

Odbor za razvoj

Poročevalka: Lola Sánchez Caldentey

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
OBRAZLOŽITEV	18
MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO	20
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE	28
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU	35
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	36

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o vodilni pobudi EU za sektor oblačil (2016/2140(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 3, 6 in 21 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju členov 153, 191, 207, 208 in 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju členov 12, 21, 28, 29, 31 in 32 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter mednarodnega pakta o socialnih, ekonomskih in kulturnih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah¹ in splošne pripombe št. 16 Odbora OZN za pravice otroka,
- ob upoštevanju temeljnih konvencij Mednarodne organizacije dela o delu otrok, prisilnem delu, diskriminaciji ter svobodi združevanja in kolektivnega pogajanja delavcev,
- ob upoštevanju vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah²,
- ob upoštevanju resolucije Sveta OZN za človekove pravice št. 26/9³, v kateri je sklenil ustanoviti odprto medvladno delovno skupino za nadnacionalne družbe in druga podjetja in človekove pravice, ki naj bi pripravila mednarodni pravno zavezujoč instrument, s katerim naj bi po mednarodnem pravu človekovih pravic urejali dejavnosti nadnacionalnih družb in drugih podjetij,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine OZN št. 70/1 z dne 25. septembra 2015 z naslovom Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030⁴,
- ob upoštevanju programov, ki so financirani iz skrbniškega sklada OZN za odpravo nasilja nad ženskami, ki se posveča odpravi nadlegovanja in nasilja nad ženskami v oblačilni industriji⁵,
- ob upoštevanju okvira naložbene politike za trajnostni razvoj (2015), ki ga je pripravila Konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj⁶,
- ob upoštevanju smernic Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v

¹ <https://www.unicef.org/crc/>

² http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

³ A/HRC/RES/26/9 (<http://www.ihrb.org/pdf/G1408252.pdf>).

⁴ A/RES/70/1 (http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1)

⁵ <http://www.unwomen.org/en/trust-funds/un-trust-fund-to-end-violence-against-women>

⁶ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2015d5_en.pdf

nadaljnjem besedilu OECD) za večnacionalna podjetja¹,

- ob upoštevanju Direktive 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin²,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. oktobra 2015 z naslovom Trgovina za vse: Za odgovornejšo trgovinsko in naložbeno politiko (COM(2015)0497)³,
- ob upoštevanju smernic Komisije iz leta 2015 za analizo vpliva človekovih pravic na ocene učinka za pobude politike, povezane s trgovino⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2015 o drugi obletnici zrušitve poslopja Rana Plaza in napredku glede bangladeškega trajnostnega sporazuma⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. aprila 2016 o zasebnem sektorju in razvoju⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2016 o izvajanju priporočil Parlamenta iz leta 2010 o socialnih in okoljskih standardih, človekovih pravicah in družbeni odgovornosti gospodarskih družb⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2016 o izvajanju tematskega cilja za povečanje konkurenčnosti malih in srednjih podjetij (člen 9(3) uredbe o skupnih določbah),⁹
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2016 o odgovornosti gospodarskih družb za hude kršitve človekovih pravic v tretjih državah¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2016 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu ter politiki Evropske unije na tem področju za leto 2015¹¹,
- ob upoštevanju študije o klavzulah o človekovih pravicah in demokraciji v mednarodnih sporazumih EU, ki jo je leta 2015 objavil tematski sektor generalnega direktorata Evropskega parlamenta za zunanjo politiko¹²,

¹ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/48004323.pdf>

² UL L 330, 15.11.2014, str. 1.

³ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2016/january/tradoc_154143.pdf

⁴ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/july/tradoc_153591.pdf

⁵ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 101.

⁶ UL C 346, 21.9.2016, str. 39.

⁷ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0137.

⁸ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0298.

⁹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0335.

¹⁰ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0405.

¹¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0502.

¹² http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/nt/584/584520/584520en.pdf

- ob upoštevanju študije o trgovinski politiki EU – od neupoštevanja do upoštevanja različnosti spolov –, ki jo je pripravil tematski sektor generalnega direktorata Evropskega parlamenta za zunanjo politiko¹,
- ob upoštevanju svoje nezakonodajne resolucije z dne 14. decembra 2016 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi protokola k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju, ki vzpostavlja partnerstvo med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Uzbekistan na drugi strani, o spremembi sporazuma z namenom razširitve določb sporazuma na dvostransko trgovino s tekstilom, ob upoštevanju izteka veljavnosti dvostranskega sporazuma o tekstilu²,
- ob upoštevanju trajnostnega sporazuma za trajno izboljševanje na področju pravic delavcev in varnosti v tovarnah konfekcijske in pletilne industrije v Bangladešu,
- ob upoštevanju programa Mednarodne organizacije dela za izboljšanje delovnih pogojev v sektorju konfekcijskih oblačil v Bangladešu³,
- ob upoštevanju sporazuma iz leta 2013 o protipožarni in gradbeni varnosti v Bangladešu,
- ob upoštevanju sporazuma o sodelovanju, ki sta ga dne 25. aprila 2016 podpisala predsednik uprave družbe Inditex Pablo Isla in generalni sekretar organizacije IndustriALL Global Union Jyrki Raina o odgovornem upravljanju dobavne verige v sektorju oblačil,
- ob upoštevanju konference na visoki ravni o odgovornem upravljanju dobavne verige v sektorju oblačil, ki je bila dne 25. aprila 2016 v Bruslju,
- ob upoštevanju splošne sheme preferencialov (GSP +)⁴,
- ob upoštevanju Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES⁵,
- ob upoštevanju sklada Vision Zero, ki ga je leta 2015 ustvarila skupina G7 v sodelovanju z Mednarodno organizacijo za spodbujanje varnosti in zdravja pri delu v državah proizvodnje,
- ob upoštevanju nemškega partnerstva za trajnostni tekstil⁶ in nizozemskega sporazuma o trajnostnih oblačilih in tekstilu⁷,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj in mnenj Odbora za mednarodno trgovino in

¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/549058/EXPO_IDA\(2015\)549058_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/549058/EXPO_IDA(2015)549058_EN.pdf)

² Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0490.

³ <http://www.ilo.org/dhaka/Whatwedo/Projects/safer-garment-industry-in-bangladesh/lang--en/index.htm>

⁴ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/august/tradoc_153732.pdf

⁵ UL L 94, 28.3.2014, str. 65.

⁶ <https://www.textilbuendnis.com/en/>

⁷ <https://www.ser.nl/en/publications/publications/2016/agreement-sustainable-garment-textile.aspx>

- A. ker mora gospodarski razvoj spremljati socialna pravičnost in politika dobrega upravljanja; ker so zaradi kompleksnosti in razdrobljenosti globalnih vrednostnih verig potrebne dopolnilne politike, da bi dosegli trajno izboljševanje, da bi postale globalne vrednostne in proizvodne verige trajnostne in za ustvarjanje vrednosti v dobavni verigi, ter študije o vplivu organizacijskih struktur v sektorju, sistemu usklajevanja in pogajalski moči članov mreže za razvoj teh procesov; ker so potrebni dodatni spremljevalni ukrepi za zaščito pred možnimi neželenimi učinki teh verig; ker je treba žrtvam kršitev človekovih pravic zagotoviti učinkovit dostop do pravnega varstva;
- B. ker tekstilni in oblačilni sektor zaposluje 60 milijonov ljudi po vsem svetu in ustvarja veliko delovnih mest, zlasti v državah v razvoju;
- C. ker so proizvajalci tekstilnih izdelkov v državah v razvoju stalno izpostavljeni agresivnim nakupovalnim praksam mednarodne trgovine na debelo in na drobno, kar je med drugim posledica silovite globalne konkurence;
- D. ker so žrtve treh najbolj smrtonosnih nesreč v sektorju oblačil (poslopje Rana Plaza, tovarni Tazreen in Ali Enterprises) prejele ali bodo prejele nadomestilo za izgubo dohodka; ker je dodelitev odškodnine v tem primeru skladna s konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 121 in plod brezprimerne sodelovanja med družbami, lastnicami blagovnih znamk, sindikati, civilno družbo, vladami in Mednarodno organizacijo dela; ker so dejanska pravna sredstva še vedno redkost, kljub splošno razširjenemu kršenju človekovih pravic;
- E. ker se žrtve kršenja človekovih pravic, pri katerih so udeležena evropska podjetja, soočajo s številnimi ovirami pri dostopu do pravnih sredstev, vključno s postopkovnimi ovirami glede dopustnosti in razkritja dokazov, pogosto previsokimi stroški sodnih postopkov, pomanjkanjem jasnih standardov glede odgovornosti za vpletenost družb v kršenje človekovih pravic in pomanjkanjem jasnosti o uporabi pravil EU glede mednarodnega zasebnega prava v nadvladajočih civilnih sporih;
- F. ker člen 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) izrecno določa, da mora trgovinska politika EU temeljiti na načelih in ciljih zunanjega delovanja EU, in sicer razvojnega sodelovanja iz člena 208 PDEU; ker člen 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) potrjuje, da zunanje delovanje EU vodijo načela demokracije, pravne države, univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanja človekovega dostojanstva, načel enakosti in solidarnosti ter upoštevanje Ustanovne listine OZN in mednarodnega prava;
- G. ker je EU drugi največji svetovni izvoznik tekstilnih izdelkov in oblačil za Kitajsko, predvsem zaradi okoli 174 000 podjetij za izdelavo tekstila in oblačil, od katerega jih je 99 % malih in srednjih podjetij, ki zaposlujejo približno 1,7 milijona ljudi; ker poleg tega podjetja EU izdelajo več kot tretjino oblačil (34,3 % v skupni vrednosti 42,29 milijard EUR), namenjenih uporabi v Evropi;
- H. ker Deklaracija Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu države članice obvezuje, da spoštujejo in spodbujajo načela in pravice iz štirih kategorij, ne glede na to, ali so podpisnice ustreznih konvencij, in sicer: svobodo združevanja in

učinkovito priznavanje pravice do kolektivnih pogajanj; odpravo diskriminacije pri zaposlovanju in opravljanju poklica; odpravo prisilnega ali obveznega dela; odpravo otroškega dela;

- I. ker so kolektivna pogajanja eden od načinov za zagotovitev, da bo rast produktivnosti spremljala rast plače; ker se v svetovni dobavni verigi uporabljajo nestandardne oblike zaposlovanja, vključno z oddajo naročil podizvajalcem in neformalnim delom, kar je oslabilo kolektivne pogodbe; ker številni delavci v sektorju oblačil ne zaslužijo plače, ki bi zagotavljala preživetje;
- J. ker mnoge države članice, na primer Nemčija, Nizozemska, Danska in Francija, spodbujajo nacionalne programe;
- K. ker projekt za uresničevanje dolgoročne vrednosti podjetij in vlagateljev (Realising Long-term Value for Companies and Investors project), ki se izvaja v okviru načel OZN za odgovorne naložbe in trajnostnega sporazuma OZN, dokazuje, da je gospodarstvo skladno z načeli socialne pravičnosti, okoljske vzdržnosti in spoštovanja človekovih pravic, ki se medsebojno krepijo;
- L. ker se vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah uporabljajo za vse države in vsa podjetja, bodisi nadnacionalna ali druga, ne glede na njihovo velikost, lokacijo, lastništvo in strukturo;
- M. ker igra EU v konfekcijski industriji in trgovini osrednjo vlogo pri naložbah, kupovanju, trgovini na drobno in potrošnji in je zato v najprimernejšem položaju, da zbere različne pobude po svetu za znatno izboljšanje nečloveških razmer, v katerih dela na milijone delavcev v tem sektorju, in vzpostavi enake pogoje za vse strani;
- N. ker je odgovorno upravljanje globalnih vrednostnih verig zlasti pomembno z vidika razvoja, saj se najhujše kršitve človekovih pravic in pravic delavcev ter onesnaževanje okolja pogosto pojavljajo v državah proizvajalkah, ki se pogosto soočajo z velikimi izzivi na področju trajnostnega razvoja in rasti, in prizadenejo najranljivejše;
- O. ker kaže, da se bo nadaljeval uspešni izvoz oblačil, zlasti iz Kitajske, Vietnama, Bangladeša in Kambodže;
- P. ker je večina kršitev človekovih pravic v sektorju oblačil povezana z različnimi vidiki pravic delavcev, kot je odrekanje temeljne pravice do ustanavljanja sindikatov po lastni izbiri in včlanitve vanje ter do kolektivnega pogajanja v dobri veri, zaradi česar je težko zagotoviti, da delavci uživajo svoje temeljne pravice na delovnem mestu; ker je tako stanje privedlo do obsežnih kršitev delavskih pravic, vključno z: prenizkimi plačami, krajso plač, prisilnim in otroškim delom, samovoljnim odpuščanjem, nevarnimi delovnimi mesti in nezdavnimi delovnimi razmerami, nasiljem nad ženskami, fizičnim in spolnim nadlegovanjem ter prekarnimi zaposlitvami in delovnimi razmerami; ker so dejanska pravna sredstva še vedno redkost, kljub splošno razširjenemu kršenju človekovih pravic; ker je takšno pomanjkanje dostojnega dela še posebej hudo v izvoznopredelovalnih conah, povezanih s svetovnimi dobavnimi verigami, za katere je pogosto značilno, da so izvzete iz delovne zakonodaje in oproščene davkov in da zanje veljajo omejitve sindikalnih dejavnosti in kolektivnih pogajanj;

- Q. ker se pobude zasebnega sektorja, kot so kodeksi ravnanja, oznake, samoocenjevanje in revizije družbene odgovornosti, ki so sicer zagotovile ustrezen okvir za sodelovanje pri vprašanjih, kot sta zdravje in varnost pri delu, v zadnjih 20 letih niso izkazale za dovolj učinkovite pri zagotavljanju pravega izboljšanja pravic delavcev, zlasti spoštovanja človekovih pravic in enakosti med spoloma, povečanja števila pravic delavcev, ozaveščenosti potrošnikov, okoljskih standardov ter varnosti in trajnosti v dobavni verigi v sektorju oblačil;
- R. ker pobude več deležnikov, kot sta nemško partnerstvo za trajnostni tekstil ali nizozemski sporazum o trajnostih oblačilih in tekstilu, združujejo deležnike, kot so industrija, sindikati, vlade in nevladne organizacije; ker standardi, določeni s temi pobudami, vključujejo tudi okoljska vprašanja; ker te pobude še niso prešle v izvedbeno fazo, zato še ni dejanskih rezultatov; ker so takšne pobude na nacionalni ravni nujne zaradi pomanjkanja zakonodajne pobude EU; ker večina držav članic še ni uvedla takšnih pobud;
- S. ker so prizadevanja družb za spodbujanje izvajanja predpisov na delovnem mestu lahko v podporo, ne morejo pa nadomestiti uspešnosti in učinkovitosti sistemov javne uprave, bolj natančno obveznosti vsake države, da spodbuja skladnost in izvrševanje nacionalnega delovnega prava in predpisov, vključno z nalogami uradov za delo in delovnih inšpekcij, reševanjem sporov in pregonom kršiteljev, ter ratificira in izvaja mednarodne delovne standarde;
- T. ker se trendi v oblačilni industriji še vedno razvijajo v smeri hitre mode, ki skrajno ogroža in obremenjuje tekstilne delavce v državah proizvajalkah;
- U. ker se je nemško ministrstvo za razvojno sodelovanje zavezalo, da bo do leta 2020 polovica vsega nemškega uvoza tekstila izpolnjevala okoljska in socialna merila;
- V. ker je treba za boljše upravljanje globalnih vrednostnih verig izkoristiti različne instrumente in pobude s področij, kot sta trgovina in naložbe, podporo zasebnega sektorja in razvojno sodelovanje, da bi prispevali k trajnosti in odgovornemu upravljanju globalnih vrednostnih verig v okviru izvajanja agende za trajnostni razvoj do leta 2030, ki priznava odločilni vpliv trgovinskih politik pri izvajanju ciljev agende in zajema številna področja politike, kot so pravila o poreklu, trgi primarnih proizvodov, pravice delavcev in enakost spolov;
- W. ker posebne značilnosti vrednostnih verig v sektorju oblačil, kot so geografsko razpršene faze proizvodnega procesa, različne vrste konfekcijskih delavcev, nakupna politika, nizke cene, velike količine, kratke časovne priprave, oddaja naročil podizvajalcem ter kratkoročni odnosi med kupcem in dobaviteljem, prispevajo k manjši prepoznavnosti, sledljivosti in preglednosti v dobavni verigi gospodarske družbe ter k večjemu tveganju zlorabe človekovih pravic in dela, okoljske škode in neustrezno zaščito živali že v fazi pridelave surovin; ker sta preglednost in sledljivost osnovni pogoj za odgovornost podjetja in odgovorno potrošnjo; ker ima potrošnik pravico vedeti, kje so bili izdelani posamezni kosi oblačil ter v kakšnih socialnih in okoljskih razmerah; ker bo zagotavljanje pravice potrošnikov do zanesljivih, preglednih in ustreznih informacij o trajnosti proizvodnje pripomoglo k trajni spremembi sledljivosti in preglednosti v dobavni verigi v sektorju oblačil;

- X. ker so sestavni del človekovih pravic tudi pravice žensk; ker enakost spolov spada v področje uporabe poglavij o trgovini in trajnostnem razvoju v trgovinskih sporazumih; ker se specifični učinek trgovinskih in naložbenih sporazumov na ženske in moške zaradi strukturnih neenakosti med spoloma razlikuje; ker bi bilo treba načelo enakosti spolov za izboljšanje enakosti spolov in pravic žensk vključiti v vse trgovinske sporazume;
- Y. ker zaposlenost žensk v sektorju oblačil v državah v razvoju znatno prispeva k prihodkom gospodinjstev in zmanjševanju revščine;
- Z. ker so otrokove pravice sestavni del človekovih pravic in bi morala ostati odprava otroškega dela prednostna naloga; ker je treba otroško delo urejati s posebnimi predpisi o starosti, delovnem času in vrsti dela;
- AA. ker so decembra 2016 v Bangladešu aretirali številne sindikalne aktiviste, zaradi česar je prišlo do protestov, na katerih so protestniki zahtevali dostojno plačilo in boljše delovne pogoje; ker je bilo po protestih odpuščenih več sto konfekcijskih delavcev; ker se v državah proizvajalkah še vedno ne spoštuje svoboda združevanja;
- AB. ker je okoli 70–80 %¹ zaposlenih v sektorju konfekcijskih oblačil v proizvodnih državah nizko usposobljenih žensk, pogosto mladoletnih; ker so te ženske in otroci zaradi nizkih plač in slabe socialne zaščite (če sploh obstaja) še posebno izpostavljeni izkoriščanju; ker vidik spola in posebni ukrepi za opolnomočenje žensk večinoma niso vključeni v trenutne trajnostne pobude;
- AC. ker ima zasebni sektor osrednjo vlogo pri spodbujanju trajnostne in vključujoče gospodarske rasti v državah v razvoju; ker so gospodarstva nekaterih držav v razvoju odvisna od industrije oblačil; ker je razmah tega sektorja omogočil mnogim delavcem, da so prešli iz sektorja neformalnega gospodarstva v formalno;
- AD. ker je sektor oblačil sektor, v katerem se izvaja največ trajnostnih pobud; ker so nekatere obstoječe pobude prispevale k izboljšanju razmer v sektorju oblačil, bi bilo treba nadaljevati prizadevanja tudi na evropski ravni;
- AE. ker so trgovinski sporazumi pomembno orodje za spodbujanje dostojnega dela v svetovnih dobavnih verigah, v kombinaciji s socialnim dialogom in spremljanjem na ravni podjetij;
- AF. ker je Komisija oktobra 2015 objavila novo trgovinsko strategijo „Trgovina za vse“, v kateri je zarisala svojo namero, da uporabi trgovinske sporazume in preferencialne programe kot vzvod za spodbujanje trajnostnega razvoja, človekovih pravic ter pravične in etične trgovine po svetu, pa tudi za izboljšanje odgovornosti dobavnih verig kot sredstvo za krepitev trajnostnega razvoja, človekovih pravic, boja proti korupciji in dobrega upravljanja v tretjih državah;
- 1. pozdravlja naraščajočo pozornost, ki jo je deležno spodbujanje dostojnih delovnih pogojev vzdolž svetovnih dobavnih verig po zrušitvi tovarne Rana Plaza, osnutek

¹ <https://europa.eu/eyd2015/en/fashion-revolution/posts/exploitation-or-emancipation-women-workers-garment-industry>

francoskega zakona o obvezni primerni skrbnosti, zakon Združenega kraljestva proti suženjstvu, nizozemski sporazum o trajnostih oblačilih in tekstilu, nemško partnerstvo za trajnostni tekstil in izjavo predsednika Junckerja na vrhu skupine G7, ko je dejal, da je treba nujno ukrepati za izboljšanje odgovornosti v globalnih dobavnih verigah, v katerih se vedno večja pozornost posveča spodbujanju trajnosti, preglednosti in sledljivosti za vrednostne in proizvodne verige; priznava zavezanost Komisije za odgovorno upravljanje dobavnih verig, vključno s sektorjem oblačil, iz njenega sporočila „Trgovina za vse“; pozdravlja pobudo zelenega kartona, v kateri je osem držav članic podjetja s sedežem v EU pozvalo, naj izpolnjujejo dolžnost skrbnega ravnanja do posameznikov in skupnosti, pri katerih dejavnosti podjetja vplivajo na človekove pravice in lokalno okolje; pozdravlja celosten pristop Higgovega indeksa k merjenju vpliva podjetij na okolje, družbo in delo; poudarja, da je Higgsov indeks treba še naprej izboljševati in povečati njegovo preglednost;

2. pozdravlja sporazum o sodelovanju, ki sta ga sklenili družbi Inditex in IndustriALL Global Union, ki skupaj predstavljata 50 milijonov delavcev v 140 državah, za boljše upravljanje dobavne verige v sektorju oblačil; poudarja, da je prihodnost oblačilnega sektorja odvisna od izboljšanja trajnostne produktivnosti in sledljivosti, da bi lahko učinkovito identificirali postopke v vsej vrednostni verigi in s tem omogočili prepoznavanje in uvajanje izboljšav;
3. pozdravlja pristop iz pravno zavezujočega sporazuma o protipožarni in gradbeni varnosti v Bangladešu ter bangladeški trajnostni sporazum, ki ga je sprožila Komisija skupaj z Bangladešem in Mednarodno organizacijo dela po nesreči v poslopju Rana Plaza leta 2013, saj vsebuje določbe o sindikatih in sanaciji tovarn, v katerih so bili opravljeni inšpekcijski pregledi, in poziva, da se njegova veljavnost podaljša; poudarja, da je nujno še naprej spremljati uresničevanje ciljev tega sporazuma, da bi izboljšali pravice delavcev, pa tudi da je potrebno odgovornejše upravljanje dobavnih verig na svetovni ravni; poziva Komisijo, naj temeljito oceni sporazum in oriše doseženi napredek ali njegovo pomanjkanje, po potrebi tudi morebitne spremembe trgovinskega režima, zlasti na podlagi poročil mehanizmov nadzora standardov Mednarodne organizacije dela; poziva Komisijo, naj si prizadeva za podobne programe in ukrepe z drugimi trgovinskimi partnerji EU, ki proizvajajo oblačila, kot so Šrilanka, Indija ali Pakistan;
4. podpira, da je Komisija preučila možnost vseevropske pobude v sektorju oblačil; prav tako ugotavlja, da bi utegnili trenutno kopičenje obstoječih pobud povzročiti nepredvidljive razmere za podjetja; meni, da bi moral novi predlog obravnavati vprašanja, povezana s človekovimi pravicami, spodbujati trajnost, sledljivost in preglednost vrednostnih verig, povečati zavestno potrošnjo in se osredotočiti na pravice delavcev in zlasti enakosti spolov; meni tudi, da imajo potrošniki pravico biti obveščeni, v kolikšni meri so izdelki oblačilne industrije trajnostni oziroma spoštujejo človekove pravice in okolje; v zvezi s tem meni, da bi morala biti zakonodajna prizadevanja in pobude EU za področje oblačil vidna na končnem proizvodu;
5. poziva Komisijo, naj ne ostane na ravni predstavitve delovnega dokumenta njenih služb in predloži zakonodajni predlog o zavezujočih obveznostih glede primerne skrbnosti za dobavne verige v sektorju oblačil; poudarja, da je treba tak zakonodajni predlog uskladiti z novimi smernicami OECD o primerni skrbnosti v oblačilnem in obutvenem

sektorju, smernicami OECD za multinacionalna podjetja, ki uvažajo v Evropsko unijo, resolucijo Mednarodne organizacije dela o dostojnem delu v dobavni verigi in mednarodno dogovorjenimi standardi s področja človekovih pravic ter socialnimi in okoljskimi standardi;

6. poudarja, da bi morale biti nove smernice OECD vodilno načelo v zakonodajnem predlogu Komisije; poudarja, da bi moral zakonodajni predlog vključevati temeljne standarde, kot so zdravje in varnost pri delu, zdravstveni standardi, zjamčena plača, svoboda združevanja in kolektivnega pogajanja, preprečevanje spolnega nadlegovanja in nasilja na delovnem mestu ter odprava prisilnega dela in dela otrok; poziva Komisijo, naj obravnava tudi naslednje zadeve: ključna merila za trajnostno proizvodnjo, preglednost in sledljivost, vključno s preglednim zbiranjem podatkov in orodji za obveščanje potrošnikov, preverjanje primerne skrbnosti in revizije, dostop do pravnega varstva, enakosti spolov, pravice otrok, obveščanje o primerni skrbnosti v dobavni verigi, odgovornost družb v primeru nesreče, ki jo je povzročil človek, in ozaveščanje v Evropski uniji; spodbuja Komisijo, naj prizna druge nacionalne zakonodajne predloge in pobude, ki imajo enak cilj kot zakonodaja, ko bodo ti predlogi in pobude pregledani in bo dokazano, da izpolnjujejo zahteve evropske zakonodaje;
7. ponovno poziva Komisijo, naj družbeno odgovornost podjetij in zavezujoče pobude za primerno skrbnost razširi zunaj obstoječih okvirov za sektor oblačil, da bi zagotovila, da EU ter njeni trgovinski partnerji in izvajalci dejavnosti izpolnjujejo svoje obveznosti glede spoštovanja človekovih pravic ter najvišjih socialnih in okoljskih standardov; poudarja, da mora tudi industrija oblačil v Evropski uniji izpolnjevati standarde Mednarodne organizacije dela, kot so zjamčena plača in dostojni delovni pogoji; poziva Komisijo, naj posveti pozornost plačam in delovnim pogojem v sektorju oblačil v državah članicah; poziva države članice, naj izvajajo standarde Mednarodne organizacije dela v sektorju oblačil;
8. poziva Komisijo, naj dejavno spodbuja uporabo ekoloških surovin in surovin, ki se trajnostno upravljajo, na primer bombaža, ter naj v posebnih določbah zakonodajnega predloga spodbuja ponovno uporabo in recikliranje oblačil in tekstila v Evropski uniji; poziva EU, države članice in podjetja, naj povečajo sredstva za raziskave in razvoj, tudi na področju recikliranja oblačil, da bi se zagotovili trajnostni alternativni viri surovin za sektor oblačil v EU; pozdravlja pobude za uveljavljanje najvišjih in najstrožjih razpoložljivih standardov za dobrobit živali (kot sta standarda za odgovorno pridobivanje puha in volne) ter poziva Komisijo, naj jih uporabi kot smernice za uvedbo posebnih določb v svoj zakonodajni predlog; Komisijo poziva tudi, naj poskrbi za dodatne vire v ustanovah, da bi zagotovila spremljanje vodilne pobude;
9. poudarja, da je treba okrepiti kodekse ravnanja, oznake odličnosti in sheme pravične trgovine ter jih uskladiti z mednarodnimi standardi, kot so vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, globalni dogovor OZN, tristranska deklaracija Mednarodne organizacije dela o načelih za multinacionalna podjetja in socialno politiko, smernice OECD za multinacionalna podjetja, smernice OECD o primerni skrbnosti v oblačilnem in obutvenem sektorju, ter načela o otrokovih pravicah in načela poslovanja, ki so jih razvili v Unicefu, globalnem dogovoru OZN in organizaciji Save the Children; prav tako poudarja potrebo, da se okrepi čezmejni socialni dialog s sklenitvijo mednarodnih okvirnih sporazumov za spodbujanje pravic delavcev v

dobavnih verigah multinacionalnih podjetij;

10. poudarja pomen izvajanja, uveljavljanja ali prenosa obstoječe zakonodaje na regionalni, nacionalni in mednarodni ravni;
11. poziva Komisijo, naj izpolni svoj cilj v zvezi s spodbujanjem izboljšav v sektorju konfekcijskih oblačil, vključno z močnim poudarkom na vprašanju spolov in otrok; poziva jo tudi, naj enakosti spolov, opolnomočenju žensk in otrokovim pravicam namenijo osrednjo pozornost v svojem zakonodajnem predlogu; meni, da bi morala ta pobuda spodbujati nediskriminacijo ter obravnavati nadlegovanje na delovnem mestu, kakor je že predvideno z evropskimi in mednarodnimi zavezami;
12. ponovno poudarja svojo zavezanost enakosti spolov in opolnomočenju žensk; poudarja, da je treba spodbujati dostop žensk do vodstvenih položajev s podpiranjem usposabljanja zaposlenih žensk o njihovih pravicah, delovni zakonodaji ter varnostnih in zdravstvenih vprašanjih, pa tudi usposabljanja vodstvenih delavcev moškega spola o enakosti spolov in diskriminaciji;
13. poziva Komisijo, naj pripravi celovito strategijo o tem, kako se lahko z razvojnimi politikami, politikami pomoči za trgovino in politikami javnega naročanja podpirajo pravičnejša in bolj trajnostna dobavna veriga sektorja oblačil ter lokalna mikropodjetja, tako da se spodbujajo najboljše prakse in zagotavljajo spodbude akterjem iz zasebnega sektorja, ki vlagajo v trajnost in pravičnost svojih dobavnih verig, vse od kmetov, ki izdelujejo vlakna, pa do končnih potrošnikov;
14. meni, da ima obveščanje potrošnikov ključno vlogo pri zagotavljanju dostojnih pogojev dela, potrebi, ki se je pokazala v primeru zrušenja zgradbe Rana Plaza; poziva, naj se potrošnikom zagotovijo jasne in zanesljive informacije o trajnostnem ravnanju v oblačilnem sektorju, izvoru oblačil in ravni spoštovanja pravic delavcev; priporoča, da so informacije, zbrane pri katerem od ukrepov EU, javno dostopne, ter poziva Komisijo in države članice, naj razmislijo o vzpostavitvi javne spletne baze podatkov o vseh pomembnih informacijah o vseh akterjih vzdolž oskrbovalne verige;
15. poziva k ozaveščanju evropskih potrošnikov o proizvodnji tekstilnih izdelkov; v ta namen predlaga oblikovanje standarda označevanja za „poštena oblačila“ na ravni EU, ki bo dostopen multinacionalnim družbam ter malim in srednjim podjetjem in bo znak spoštovanja poštenih delovnih pogojev in v pomoč strankam pri sprejemanju odločitev o nakupu z boljšimi informacijami;
16. poudarja potrebo po zbiranju in objavi celovitih podatkov o uspešnosti podjetij na področju trajnosti; v zvezi s tem poziva k pripravi skupnih opredelitev in standardov za usklajeno zbiranje in primerjanje statističnih podatkov, zlasti o splošnem uvozu, pa tudi posameznih proizvodnih lokacijah; poziva Komisijo, naj sproži pobudo za obvezno razkritje proizvodnih lokacij;
17. poziva Komisijo, naj oblikuje raznovrstne sisteme spremljanja v oblačilni industriji EU z uporabo ključnih kazalnikov uspešnosti, ki bodo obsegali zbiranje podatkov z uporabo raziskav, revizij in tehnike analize podatkov, ki lahko učinkovito merijo uspešnost in obravnavajo vpliv sektorja oblačil na razvoj, delavske in človekove pravice ter celotno dobavno verigo v sektorju oblačil;

18. meni, da je odločilnega pomena zagotoviti večji dostop do informacij o ravnanju podjetij; meni, da je bistveno, da se uvede učinkovit in obvezen sistem poročanja ter primerna skrbnost za oblačila, ki vstopajo na trg EU; meni, da bi odgovornost morali nositi vsi akterji v vsej oskrbovalni verigi, tudi podizvajalci v formalni in neformalni ekonomiji (tudi v izvoznopredelovalnih conah), in pozdravlja sedanja prizadevanja v ta namen; meni, da ima EU najprimernejše izhodišče za oblikovanje skupnega okvira prek zakonodaje o obvezni nadnacionalni primerni skrbnosti, dostopa do pravnih sredstev za žrtve ter preglednosti in sledljivosti dobavne verige, ob hkratni skrbi za zaščito prijaviteljev nepravilnosti; priporoča, naj se potrošnikom dajo na razpolago verodostojne, jasne in koristne informacije o trajnosti;
19. poudarja, da lahko usklajevanje ter izmenjava informacij in najboljših praks prispevajo k temu, da bodo zasebne in javne pobude za vrednostne verige učinkovitejše in se bodo dosegli pozitivni rezultati na področju trajnostnega razvoja;
20. poziva, naj nacionalne in evropske pobude spodbujajo potrošnike k nakupu lokalnih izdelkov;
21. ugotavlja, da ostaja cena za proizvajalce in trgovce na drobno odločilni dejavnik pri nakupu, s čimer se pogosto krnijo socialne pravice delavcev in plače; poziva EU, naj v sodelovanju z vsemi ustreznimi deležniki spodbuja uspešno socialno partnerstvo in podpira deležnike pri razvoju in izvajanju mehanizma za določitev plač v skladu z ustreznimi konvencijami Mednarodne organizacije dela, zlasti v državah, kjer ni ustrezne zakonodaje; poudarja, da je treba delavcem redno izplačevati primerne plače, ki bodo njim in njihovim družinam omogočale izpolnitev osnovnih potreb, ne da bi morali redno delati nadure; poudarja, da so za preprečitev negativne konkurence na področju stroškov dela potrebne kolektivne pogodbe in boljša ozaveščenost potrošnikov o morebitnih posledicah povpraševanja po vse nižjih cenah;
22. poudarja, da morajo biti vlade držav proizvajalk zmožne izvajati mednarodne standarde in norme, vključno s pripravo, izvajanjem in uveljavljanjem ustrezne zakonodaje, posebej kar zadeva vzpostavitev pravne države in boj proti korupciji; poziva Komisijo, naj v okviru razvojne politike EU državam proizvajalkam nudi podporo na tem področju;
23. ugotavlja, da je sicer vsaka država odgovorna za izvrševanje svoje delovne zakonodaje, vendar imajo včasih države v razvoju omejene zmogljivosti in vire za učinkovito spremljanje in uveljavljanje skladnosti z zakoni in predpisi; poziva EU, naj v okviru pristojnosti, ki ji jih omogočajo programi razvojnega sodelovanja, in z namenom odpraviti pomanjkljivo upravljanje okrepi razvoj zmogljivosti in vladam držav v razvoju ponudi tehnično pomoč za urade za delo in sisteme delovnih inšpekcij, tudi glede podizvajalskih tovarn in omogočanja dostopa do ustreznih in učinkovitih pravnih sredstev ter pritožbenih mehanizmov (tudi v izvoznopredelovalnih conah, kjer so dolgi delavniki, prisilne nadure ter diskriminacija pri plačilu splošna praksa);
24. poudarja pomen delovnih inšpekcij in revizij družbene odgovornosti v dobavni verigi oblačil in obutve; meni, da te prepogosto zgolj odražajo stanje v času, ko se inšpekcijski pregledi izvajajo; priporoča, da se sprejmejo dodatni ukrepi za izboljšanje inšpekcijskih pregledov in revizij, vključno z usposabljanjem inšpektorjev ter zbliževanjem inšpekcijskih standardov in metod s sodelovanjem z industrijo oblačil in državami

proizvajalkami;

25. poudarja pomen neodvisne inšpekcije dela za zgodnje opozarjanje in preprečevanje ter izvrševanje nacionalnih pravil in predpisov o varnosti in zdravju na delovnem mestu, vendar ugotavlja, da se lahko z dejavniki, kot so pretirane revizije, zmanjša njihova učinkovitost in da revizije odražajo le aktualno stanje v času preverjanja; meni, da sta ratifikacija in izvajanje konvencije Mednarodne organizacije dela št. 81 pomembna za odkrivanje zlorab; priporoča nadaljnjo preučitev načinov za izboljšanje revizij in inšpekcijskih pregledov, kot sta zbliževanje revizijskih standardov in metod ter menjava inšpektorjev ob vsakem obisku, s čimer se lahko zaostrijo standardi, zlasti v državah s korupcijo; ugotavlja, da je pomembno ustrezno zaposlovanje inšpektorjev za delo in stalno usposabljanje novih in obstoječih inšpektorjev o mednarodnih konvencijah in standardih, lokalnih zakonih o delu in ustreznih inšpekcijskih tehnikah; poziva EU, naj še naprej finančno in tehnično podpira vzpostavitev inšpektoratov za delo v državah v razvoju v skladu z ustreznimi standardi Mednarodne organizacije dela, zlasti s svojimi razvojnimi sredstvi;
26. ugotavlja, da oblačilna industrija ustvarja delovna mesta za zelo raznolik nabor znanj, in sicer tako za nizkokvalificirane kot za zelo specializirane delavce;
27. meni, da je treba varovanje zdravja in varstvo pri delu vseh delavcev zagotoviti z mednarodnimi standardi, izvajanjem nacionalnega prava in kolektivnimi pogodbami na vseh ravneh (na ravni tovarne, na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni) ter z zdravstvenimi in varnostnimi politikami na delovnem mestu v tovarnah, kot so pisni akcijski načrti, v izvajanje in nadzor katerih so vključeni delavci in njihovi predstavniki;
28. poudarja, da so trgovinske in naložbene politike EU povezane s socialno zaščito, enakostjo spolov, davčno pravičnostjo, razvojem, človekovimi pravicami, okoljskimi politikami in spodbujanjem malih in srednjih podjetij; ponovno poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo skladnost politike za razvoj podjetništva in človekovih pravic na vseh ravneh, zlasti v zvezi s trgovinsko in naložbeno politiko Unije ter njeno zunanjo politiko, kar pomeni, da bi morala postati socialna pogojenost v dvostranskih in regionalnih sporazumih učinkovitejša z večjo vključenostjo socialnih partnerjev in civilne družbe v pogajanja ter več posvetovanji z njimi, z izvajanjem delovnih določb ter s sistematično uporabo celovitih predhodnih in naknadnih ocen učinka trgovine na trajnostni razvoj;
29. poziva Komisijo, naj bo v pogajanjih o mednarodnih in dvostranskih sporazumih zavezana človekovim pravicam, vključno s pravicami otrok, naj spodbuja dobro upravljanje ter vanje obvezno vključi klavzule o človekovih pravicah ter socialne in okoljske klavzule; obžaluje, da države podpisnice ne vedno v celoti upoštevajo veljavnih določb o človekovih pravicah iz prostotrgovinskih sporazumov in drugih sporazumov o gospodarskem partnerstvu; v zvezi s tem ponavlja, da je treba okrepiti vse instrumente za zagotovitev pravne varnosti;
30. spodbuja EU in države članice, naj si prek pobude za oblačila in drugih instrumentov trgovinske politike prizadevajo za učinkovito izvajanje standardov Mednarodne organizacije dela glede plač in delovnih ur, tudi s partnerskimi državami v sektorju oblačil; EU tudi poziva, naj pripravi smernice in podporo za učinkovitejše spoštovanje teh standardov, hkrati pa prispeva k ustanavljanju trajnostnih podjetij in izboljšanju

trajnostnih zaposlitvenih možnosti;

31. spodbuja EU in njene države članice, naj s političnim dialogom in krepitvijo zmogljivosti spodbujajo partnerske države, da v skladu s konvencijami in priporočili Mednarodne organizacije dela, kot sta konvenciji št. 138 in 182, uveljavljajo in učinkovito izvršujejo mednarodne standarde dela in človekove pravice, vključno s pravicami in standardi na področju dela otrok; v zvezi s tem poudarja, da je spoštovanje pravice do ustanavljanja sindikatov in včlanitve vanje ter do kolektivnega pogajanja ključno merilo za odgovornost podjetij; obžaluje, da se na številnih delovnih mestih v proizvodnji pogosto krši svoboda združevanja, in spodbuja države, naj okrepijo delovno zakonodajo; v zvezi s tem poziva EU, naj vlade držav v razvoju spodbudi, da okrepijo vlogo sindikatov in si dejavno prizadevajo za socialni dialog ter temeljna načela in pravice pri delu, vključno s svobodo združevanja in pravico do kolektivnih pogajanj za vse delavce, ne glede na njihov zaposlitveni status;
32. poudarja, da ima sektor oblačil pomembno vlogo kot gonilo delovno intenzivnega razvoja v gospodarstvih v vzponu, zlasti na azijskih trgih v razvoju;
33. poziva institucije za financiranje razvoja, naj v standardih učinkovitosti zaostrijo pogojevanje v zvezi z delom, ki naj bo pogodbeni pogoj za financiranje;
34. ugotavlja, da imajo „žariščne“ države, ki jih zajema vodilna pobuda, prednostni dostop do trga EU; poziva Komisijo, naj v razpravi o nadaljnji preferencialni trgovini z državami, povezanimi z globalno oskrbovalno verigo v sektorju oblačil, še naprej vključuje ratifikacijo temeljnih standardov Mednarodne organizacije dela, zdravstvene in varnostne inšpekcijske preglede ter svobodo združevanja in krepí človekove pravice ter delovne in okoljske konvencije v okviru splošnega sistema preferencialov;
35. znova odločno poziva k sistematičnemu vključevanju zavezujočih klavzul o človekovih pravicah v vse mednarodne sporazume med EU in tretjimi državami, ki so že bili ali še bodo sklenjeni, tudi v trgovinske in naložbene sporazume; poleg tega poudarja, da so nujno potrebni predhodni mehanizmi nadzora, ki bi se uporabili že pred sklenitvijo vsakega okvirnega sporazuma in od katerih bi bila njegova sklenitev odvisna, saj bi bili njegova temeljna značilnost; poudarja tudi, da so nujno potrebni naknadni mehanizmi nadzora, ki bi omogočali konkretno ukrepanje ob kršitvah teh klavzul, denimo ustrezne sankcije, ki so določene v klavzulah o človekovih pravicah v sporazumu, tudi začasna prekinitev sporazuma;
36. meni, da bi morala biti poglavja o trajnostnem razvoju v trgovinskih sporazumih EU obvezna in izvršljiva, da bi resnično izboljšala življenja ljudi, in poudarja, da je treba v dvostranske in večstranske trgovinske sporazume vključiti klavzulo, ki bo spodbujala ratifikacijo in izvajanje konvencij in agende za dostojno delo Mednarodne organizacije dela; opozarja, da bi se lahko položaj z vidika pravic delavcev, spodbujanja enakosti spolov in odprave dela otrok in prisilnega dela izboljšal z vzpostavitvijo shem, kakršna je posebni spodbujevalni režim EU za trajnostni razvoj in dobro upravljanje (GSP+), za katere je potrebna ratifikacija in izvedba 27 konvencij; ob tem poudarja, da je treba pozorno spremljati, kako države upravičenke izvajajo GSP+ in ali ravnajo v skladu s konvencijami; poziva EU, naj zagotovi, da se bo pogojevanje s človekovimi pravicami, vezano na enostranske trgovinske preferenciale GSP ali GSP+, učinkovito izvajalo in spremljalo; poziva Komisijo, naj v prihodnji reviziji pravil GSP/GSP+ uvede tarifne

preferencialne za tekstilne izdelke, ki so bili dokazano proizvedeni trajnostno; poziva Komisijo, naj prizna uveljavljena trajnostna merila in minimalne zahteve za sisteme odkrivanja in certificiranja na podlagi mednarodnih konvencij, kot so temeljni delovni standardi Mednarodne organizacije dela ali standardi varstva biotske raznovrstnosti; poziva Komisijo, naj v svojih dejavnostih spremljanja in ocenjevanja prek tega instrumenta tarifnih preferencialov spodbuja proizvodnjo izdelkov pravične trgovine, posveti več pozornosti poročilom Mednarodne organizacije dela ter ugotovitvam njenih nadzornih organov ter bolje sodeluje z lokalnimi agencijami Mednarodne organizacije dela in OZN v državah upravičenkah, da bi v celoti upoštevala njihove poglede in izkušnje;

37. ponavlja, da je treba za vsak novo sklenjeni sporazum opraviti oceno njegovega učinka na trajnostni razvoj, in se zavzema za zbiranje podatkov, ločenih po spolu;
38. opozarja, da obdavčevanje predstavlja pomembno orodje za spodbujanje dostojnega dela; meni, da bi bilo treba ponovno pretehtati davčne spodbude, kot so davčne oprostitve v izvoznopredelovalnih conah, skupaj z izjemami iz nacionalne delovne zakonodaje in predpisov, da bi zagotovili, da vse družbe, vključno z multinacionalkami, plačujejo davke vladam držav, kjer poteka gospodarska dejavnost in se ustvarja vrednost;
39. toplo pozdravlja priprave na zavezujočo pogodbo OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, ki naj bi povečala družbeno odgovornost podjetij, tudi v sektorju oblačil; obžaluje, da nekateri ta proces ovirajo, ter poziva EU in njene države članice, naj konstruktivno sodelujejo pri teh pogajanjih;
40. opozarja na negativne učinke socialnega dampinga, vključno s kršitvami človekovih pravic in neupoštevanjem delovnih standardov, na evropsko industrijo oblačil; glede na kritično maso EU verjame, da je sposobna biti vodilna svetovna sila in gonilo sprememb; zato Komisijo spodbuja, naj na naslednjem ministrskem srečanju Svetovne trgovinske organizacije skupaj z mednarodnimi partnerji sproži pobudo na svetovni ravni; poziva jo tudi, naj vzpostavi obvezne ukrepe za zagotovitev, da bodo podjetja, ki uvažajo v Evropsko unijo, izpolnjevala enake konkurenčne pogoje, ki jih uvaja zahtevani zakonodajni predlog; v zvezi s tem priznava posebne potrebe evropskih malih in srednjih podjetij ter dejstvo, da sta narava in obseg primerne skrbnosti, kot so posebni ukrepi, ki jih mora sprejeti podjetje, odvisna od njegove velikosti, okoliščin njegovega poslovanja in resnostjo morebitnih škodljivih učinkov; zato poziva, naj se mala in srednja podjetja, ki prevladujejo v evropski industriji proizvodnje oblačil, ustrezno obravnavajo; meni, da bi morala evropska mala, srednja in mikro podjetja, ki bodo sodelovala pri pripravi pobude, tudi prejeti evropsko finančno podporo iz programa COSME;
41. poziva Komisijo, naj uvede posebne ukrepe, da bi evropska mala in srednja podjetja lahko pridobila dostop do finančnih in političnih instrumentov, s posebnim poudarkom na zmogljivosti teh podjetij za zagotavljanje sledljivosti in preglednosti, da bi nove zahteve ne pomenile nesorazmernega bremena, ter jih poveže z odgovornimi proizvajalci;
42. poudarja, da je bilo za delovne pogoje v oblačilni industriji v nekaterih državah članicah EU večkrat ugotovljeno, da so prekarni, kar zadeva zdravje in varnost, plače, socialno

varnost in delovni čas; zato poziva k oblikovanju učinkovitih in dobro usmerjenih pobud znotraj EU, s katerimi se bodo izboljšale razmere v sektorju oblačil in povečalo zaposlovanje v državah članicah;

43. opozarja, da lahko vključitev socialnih določb v postopke javnega naročanja močno vpliva na pravice delavcev in delovne pogoje v svetovnih dobavnih verigah; vendar obžaluje, da po podatkih iz študij Mednarodne organizacije dela¹ večina socialnih določb omejuje odgovornost na prvega izvajalca, določbe o podizvajanju in zunanjem izvajanju pa so v pogodbe o javnih naročilih vključene na ad hoc osnovi; poziva EU, naj ponudi pomoč državam v razvoju, da bi politika javnih naročil služila kot orodje za spodbujanje temeljnih načel in pravic pri delu;
44. je prepričan, da so javna naročila koristen način za spodbujanje odgovorne industrije oblačil; poziva Komisijo in evropske institucije, naj bodo zgled pri javnih naročilih tekstila, ki se uporablja v institucijah; v zvezi s tem poziva evropske institucije, vključno s Parlamentom, naj zagotovijo, da bodo vsa njihova javna naročila, tudi za promocijski material institucij (in političnih skupin v Parlamentu), spodbujala recikliranje ter pravično in trajnostno dobavno verigo v sektorju oblačil; poleg tega poziva Komisijo, naj za lokalne oblasti oblikuje smernice o socialnih merilih pri nakupu tekstila v skladu z direktivo o javnem naročanju iz leta 2014 in jih primerno pritegne k njim; spodbuja Komisijo, naj s pomočjo zakonodaje nadalje izvaja in spodbuja cilje trajnostnega razvoja in predlaga načrt, po katerem bo večina javnih naročil za oblačila v EU do leta 2030 izšla iz trajnostnih virov;
45. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter Evropski službi za zunanje delovanje.

¹ Poročilo IV Mednarodne organizacije dela, 105. seja, 2016 (str. 45)

OBRAZLOŽITEV

Svetovna trgovina z oblačili je vredna več kot 2,86 bilijona EUR, v njej pa je zaposlenih več kot 75 milijonov ljudi, od tega tri četrtine žensk. Dobavna veriga sektorja oblačil je ena od verig z največjim tveganjem za kršenje človekovih pravic in dostojanstva ljudi.

Štiri leta po dramatičnih dogodkih v Bangladešu, ko se je zrušila osemnadstropna stavba Rana Plaza v predelu Savar zunaj Dake, v kateri se je nahajalo več tovarn oblačil, in terjala več kot 1.100 smrtnih žrtev, približno 2.500 oseb pa je bilo ranjenih, so pri ozaveščanju v središču pozornosti razmere, v katerih se izdelujejo naša oblačila. Poleg tega so javni in zasebni akterji, zlasti civilna družba, Mednarodna organizacija dela in OECD, začeli izvajati številne pobude, ki pa niso usklajene, se včasih prekrivajo in celotnega sektorja ne zajemajo povsem.

Sicer je res, da so Evropska unija in njene institucije odločene, da bodo to stanje izboljšale, ter da imajo ukrepi iz teh pobud, kot sta bangladeški sporazum in sklad Vision Zero skupine G7, dodano vrednost, a je vseeno treba nadalje ukrepati. Evropska unija in njene države članice morajo dejavno in učinkovito sodelovati pri boju proti trenutnim zlorabam človekovih pravic vzdolž te dobavne verige.

Vprašanja v zvezi z dobavno verigo sektorja oblačil se nanašajo na tri glavne razsežnosti, ki jih je treba obravnavati skupaj, da bi zagotovili spoštovanje človekovih pravic in dostojanstva ljudi. Poleg tega je treba v vse ukrepe vključiti vprašanje spolov, da bi zagotovili enakost spolov in učinkovito spoštovanje pravic žensk.

Ena od teh razsežnosti je povezana z dostojnim delom in socialnimi standardi. Naša oblačila so pogosto izdelana v razmerah, v katerih osnovno dostojanstvo ni spoštovano, saj so nizke cene za potrošnike še vedno odločilni dejavnik pri nakupovanju, pogosto tudi na račun blaginje delavcev. Pravice delavcev so pogosto kršene. Sindikati in delavske organizacije morajo biti pri spodbujanju in varstvu pravic delavcev neodvisni in svobodni, zlasti na področju zdravja in varnosti, hkrati pa jim je treba omogočiti, da učinkovito razvijejo svojo temeljno vlogo nujnih partnerjev v socialnem dialogu in kolektivnih pogajanjih.

Med pomembnimi stebri je tudi steber, povezan s preglednostjo in sledljivostjo. Kot državljani nismo niti malo seznanjeni s tem, v kakšnih razmerah se izdelujejo naša oblačila. Na področju označevanja in ozaveščanja je potreben velik napredek, ki pa je možen le s hitrimi in trdnimi političnimi zavezami. Zato je treba v celotni dobavni verigi nepreklicno in nujno vzpostaviti preglednost in sledljivost, na katerih bo temeljil nadaljnji napredek.

Poleg tega se obstoječe prostovoljne pobude trenutno prekrivajo, ne pokrivajo vseh vrzeli v dobavni verigi, ne obravnavajo učinkovito vprašanj človekovih pravic in ne varujejo minimalnih standardov za varstvo okolja in socialnih standardov, kot so zdravje, varnost, plače, socialna zaščita in delovni čas, s čimer se sramotno kršijo najosnovnejši standardi človekovih pravic in pravic delavcev. Zaradi tega je nujno potreben pravno zavezujoč institucionalni okvir.

Evropska komisija mora v skladu z načelom skladnosti razvojnih politik iz člena 208 PDEU oblikovati zakonodajni predlog za zavezujoče obveznosti glede primerne skrbnosti v dobavni verigi sektorja oblačil, ki mora biti usklajen s smernicami OECD, najvišjimi mednarodno sprejetimi standardi na področju človekovih pravic ter socialnimi in okoljskimi standardi.

Poudariti je treba pomen zagotavljanja nujnih in zavezujočih obveznosti v vseh segmentih dobavne verige, ne glede na to, ali se nahajajo nižje ali višje. Poudariti je torej treba, da so za neetično prakso v sektorju oblačil enako odgovorni proizvajalci, njihova povezana in odvisna podjetja, ki so nižje v dobavni verigi, ter dobavitelji in trgovci na drobno, ki so višje v dobavni verigi.

V tem predlogu se je treba osredotočiti na človekove pravice in bistvene težave, s katerimi se soočajo delavci v sektorju oblačil (zdravje in varnost na delovnem mestu, zjamčena plača, svoboda združevanja, spolno nadlegovanje in nasilje). Obravnavati je treba naslednje vidike: ključna merila za trajnostno proizvodnjo, preglednost, sledljivost in mehanizme za zagotavljanje javnega in neodvisnega nadzora nad prakso v industriji, vključno z zbiranjem podatkov in orodji za obveščanje potrošnikov, preverjanje primerne skrbnosti in revizije, dostop do pravnih sredstev, enakost spolov, obveščanje o primerni skrbnosti v dobavni verigi in ozaveščanje.

V zvezi s tem so izredno dobrodošle in nujne priprave na zavezujočo pogodbo OZN o podjetništvu in človekovih pravicah. Pričakujemo, da bo pogodba zaključena kot prednostna naloga in v polnem sodelovanju z EU in njenimi državami članicami ter da bo prispevala k mednarodni odpravi nekaznovanja nadnacionalnih družb, ki kršijo človekove pravice.

28.2.2017

MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO

za Odbor za razvoj

o vodilni pobudi EU za sektor oblačil
(2016/2140(INI))

Pripravljaivec mnenja: Sajjad Karim

POBUDE

Odbor za mednarodno trgovino poziva Odbor za razvoj kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je svetovna trgovina s konfekcijskimi oblačili po ocenah vredna 2,8 bilijona EUR in zaposluje do 75 milijonov ljudi; ker so med zaposlenimi približno tri četrtine delavk; ker je enakost med spoloma gonilna sila razvoja; ker pravice žensk sodijo v spekter človekovih pravic; ker kompleksna narava oskrbovalnih verig v sektorju oblačil vodi v nizke stopnje preglednosti in povečuje možnosti za kršitev človekovih pravic in izkoriščanje; ker so plače, ki jih prejemajo delavci, tako nizke, da delavci svojim družinam ne morejo zagotoviti niti osnovnih življenjskih potrebščin;
- B. ker v konfekcijski industriji in trgovini Unija igra osrednjo vlogo pri naložbah, kupovanju, trgovini na drobno in potrošnji in je zato v najprimernejšem položaju, da zbere različne pobude po svetu za znatno izboljšanje infračloveških razmer na milijone delavcev v tem sektorju in za vzpostavitev enakih pogojev za vse strani;
- C. ker na evropski ravni tekstilna in konfekcijska industrija zajema 185.000 podjetij, ki zaposlujejo 1,7 milijona ljudi in ustvarja promet v višini 166 milijard EUR; ker EU uvozi približno polovico celotne svetovne proizvodnje oblačil; ker se konfekcijska proizvodnja večinoma koncentrira v državah v vzponu;
- D. ker člen 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da se skupna trgovinska politika EU izvaja v okviru načel in ciljev zunanjega delovanja Unije; ker člen 208 PDEU vzpostavlja načelo medsebojnega dopolnjevanja razvojnih politik in kot glavni cilj določa izkoreninjenje revščine; ker sporočilo „Trgovina za vse“ postavlja trgovinsko politiko EU na tri temeljna načela, in sicer učinkovitost, preglednost in vrednote, vsebuje pa tudi razdelek o odgovornem upravljanju dobavnih verig;

- E. ker člen 8 PDEU jasno navaja, da si Unija „v vseh svojih dejavnostih prizadeva odpraviti neenakosti in spodbujati enakost med moškimi in ženskami“, in ker je zato njena dolžnost, da vidik enakosti spolov vključi v vse svoje politike ter zagotovi, da imajo moški in ženske enako korist od družbenih sprememb, gospodarske rasti in ustvarjanja dostojnih delovnih mest, hkrati pa odpravi diskriminacijo in spodbuja spoštovanje pravic žensk po svetu;
 - F. ker je septembra 2012 v požaru v pakistanskem mestu Karači umrlo 289 ljudi; ker je istega leta izbruhnil požar v tovarni Tazreen Fashions v Bangladešu, v katerem je umrlo 117 ljudi, več kot 200 delavcev pa jih je bilo ranjenih; ker je zaradi gradbene napake na stavbi Rana Plaza leta 2013 umrlo 1129 delavcev, približno 2500 pa jih je bilo ranjenih;
 - G. ker so se po teh dramatičnih dogodkih močno povečale zahteve evropskih potrošnikov po večji preglednosti in sledljivosti v celotni dobavni verigi;
 - H. ker kljub številnim sprejetim zavezam EU, mednarodnih organizacij, tamkajšnjih vlad in zasebnih subjektov zaščita delavskih pravic v državah dobaviteljicah še vedno ne dosega mednarodnih standardov;
 - I. ker je agenda za dostojno delo Mednarodne organizacije dela po letu 2015 postala sestavni del nove agende za trajnostni razvoj do leta 2030;
 - J. ker mnoge države članice, na primer Nemčija, Nizozemska, Danska in Francija, spodbujajo nacionalne programe;
 - K. ker morajo vsi sporazumi o prosti trgovini, ki jih sklene EU, vključevati ambiciozno poglavje o trajnostnem razvoju;
 - L. ker mora EU spodbujanje socialnih in okoljskih standardov vključiti med svoje prednostne naloge v okviru mednarodnih organov, kot je Svetovna trgovinska organizacija ali skupina G20, pa tudi v vseh dvostranskih odnosih s tretjimi državami;
 - M. ker vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah jasno opredeljujejo odgovornost vlad in podjetij, ki morajo človekove pravice varovati in spoštovati v celotni dobavni verigi in ne glede na to, v kateri državi poteka proizvodnja in ali gre za državo podjetja, ki odda naročilo, ali za državo dobavitelja; ker se je EU zavezala, da bo spodbujala k sprejetju teh vodilnih načel in bo prispevala k njihovemu izvajanju;
- 1. obžaluje, da Komisija še vedno ni predložila ambiciozne vodilne pobude EU za sektor oblačil, ki bi morala biti usklajena s smernicami Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), tako da bi lahko podjetja sledila enotnim standardom skrbnosti in družbene odgovornosti, zato Komisijo poziva k čimprejšnji sprožitvi takšne pobude; prav tako ugotavlja, da bi utegnilo trenutno kopičenje obstoječih pobud na lokalni, regionalni in svetovni ravni povzročiti nepredvidljive razmere za podjetja; poudarja, da medsebojno usklajevanje in obveščanje ter izmenjava primerov najboljše prakse prispevajo k večji učinkovitosti zasebnih in javnih pobud in k doseganju pozitivnih rezultatov na področju trajnostnega razvoja;
 - 2. meni, da bi moral predlog omogočati usklajeno sodelovanje z mednarodnimi organizacijami, kot so OZN, Svetovna trgovinska organizacija, Mednarodna organizacija

dela in Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, in prinesiti skupne opredelitve pojmov za jasnejše in bolj usklajene ukrepe in ocene; poziva k priznavanju in vrednotenju obstoječih uspešnih pobud, na primer preko trajnostnih javnih naročil ali s pogojevanjem dostopa do javnih naročil s shemami družbene odgovornosti gospodarskih družb; v zvezi s tem ceni sporazum za trajno izboljševanje na področju pravic delavcev in varnosti v tovarnah konfekcijske in pletilne industrije v Bangladešu („trajnostni sporazum“), saj gre za korak naprej pri spremljanju, vendar vpletene akterje poziva k prizadevanjem za popolno upoštevanje sporazuma; vztraja, naj si Komisija prizadeva za odpravo pomanjkljivosti, navedenih v ocenjevalnih poročilih;

3. zato poudarja, da je treba pripraviti pregled obstoječih ukrepov na področju družbene odgovornosti podjetij, ki jih izvajajo evropska podjetja, da bi lahko učinkoviteje opredelili primere dobre prakse in prispevali k oblikovanju skupnega okvira ukrepov na evropski ravni; ob tem opozarja, da je tudi zasebni sektor sprožil mnogo pobud za večjo raven izkazane odgovornosti v dobavni verigi;
4. poziva Komisijo, naj upošteva posebne potrebe malih in srednjih podjetij, ki tvorijo 90 % evropske konfekcijske industrije, in naj svoj pristop utemelji na načelu nadgradljivosti, posebno pozornost pa nameni njihovi zmožnosti za zagotavljanje sledljivosti in preglednosti v skladu s smernicami OECD, da mala in srednja podjetja ne bodo prekomerno obremenjena; zato Komisijo poziva, naj vzpostavi posebno službo za pomoč malim in srednjim podjetjem ter naj tem podjetjem ponudi podporo v obliki prilagojenih programov krepitve zmogljivosti; meni, da bi morala evropska mala, srednja in mikro podjetja, ki bodo sodelovala pri pripravi pobude, iz programa COSME tudi prejeti evropsko finančno podporo;
5. poudarja potrebo po celostnem pristopu k preglednosti in sledljivosti podatkov o človekovih pravicah ter socialni, okoljski in delovni uspešnosti, ki naj se v celotni dobavni verigi uporablja po standardizirani metodologiji za merjenje učinka vrednostnih verig v sektorju oblačil na trajnostni razvoj, da bi na ta način razpolagali z boljše usklajenimi ocenami družbene odgovornosti gospodarskih družb, v katerih je treba zaradi kompleksnosti verige obvezno upoštevati raznolikost akterjev; poziva Komisijo, naj ne ostane na ravni dokumenta svojih služb; poudarja, da glavna področja, na katerih so mogoče posledice, ne obravnavajo le smernice OECD, ampak še druge pobude, kot so vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, francoski zakon o obvezni primerni skrbnosti, zakon Združenega kraljestva proti suženjstvu, pa tudi nekatere pobude iz industrije, ki bi lahko služile kot osnova za podobno pobudo;
6. poziva Komisijo, naj v svojem sporočilu posebno pozornost nameni dostopu do sodnega varstva in pravnih sredstev za žrtve in njihove družine ter zaščiti prijaviteljev nepravilnosti;
7. opozarja, da lahko sledljivost in preglednost v dobavni verigi pomembno prispevata k trajni spremembi, in priznava, da je pomanjkljiv dostop do informacij bistvena ovira pri tem, da bi javnost izvedela za kršitve človekovih pravic; zato ponavlja, da bi morale sheme primerne skrbnosti pokrivati celotno dobavno verigo in vsak proizvod povezati z njegovim proizvajalcem; zato poziva Komisijo, naj realistično in uravnoteženo povečuje sledljivost in preglednost dobavne verige v konfekcijski industriji, pri tem pa vedno upošteva raznolikost udeležencev v verigi; priporoča, naj se potrošnikom dajo na

razpolago verodostojne, jasne in koristne informacije o trajnosti;

8. poziva Komisijo, naj v prihodnji reviziji splošnega sistema preferencialov (GSP) uvede tarifne preferenciale za tekstilne izdelke, ki so bili dejansko proizvedeni trajnostno; meni, da bi bilo prav, da se proizvajalcem omogoči, da na prostovoljni osnovi za proizvedeno blago zaprosijo za certifikat o trajnostnem načinu proizvodnje, in da bi bilo treba pri uvozu v EU o tem zahtevati dokazila; meni, da bi bil to način, kako lahko EU podpira prizadevanja zasebnega sektorja za vzpostavitev trajnostnih tekstilnih vrednostnih verig; meni, da bi bilo treba tovrstno priznanje dodeljevati v skladu z uveljavljenimi trajnostnimi merili in minimalnimi zahtevami glede dokazil in certifikacijskih sistemov; meni, da bi morala trajnostna merila temeljiti med drugim na mednarodnih konvencijah, na primer na temeljnih delovnih standardih Mednarodne organizacije dela ali na konvenciji o biotski raznovrstnosti; meni tudi, da se na ta način okrepi in spodbudi proizvodnja izdelkov pravične trgovine (na primer izdelkov s certifikatom organizacije Social Accountability International (SAI) ali izdelkov, izdelanih po tekstilnem standardu organizacije Fairtrade);
9. poudarja, da so pogajanja, ki jih Unija vodi za sklenitev sporazumov o prosti trgovini z ambicioznim poglavjem o trajnostnem razvoju, priložnost za EU, da pomaga izboljšati spoštovanje pravic delavcev – zlasti žensk – ter prispeva k odpravi vseh oblik dela otrok in prisilnega dela; poudarja, da se z izvajanjem sporazumov o prosti trgovini spodbuja zlasti razvoj dialoga med podjetji in civilno družbo glede dobavne verige v tekstilni industriji, kar lahko pomaga izboljšati proizvodne pogoje in varnost delavcev;
10. opozarja, da bi se lahko položaj z vidika pravic delavcev, spodbujanja enakosti spolov in odprave dela otrok in prisilnega dela izboljšal z vzpostavitvijo shem, kakršna je posebni spodbujevalni režim za trajnostni razvoj in dobro upravljanje (GSP +), za katere je potrebna ratifikacija in izvedba 27 konvencij; ob tem poudarja, da je treba pozorno spremljati, kako države upravičenke izvajajo GSP + in ali se ravnaajo v skladu s konvencijami;
11. spodbuja EU in države članice, naj prek pobude za oblačila in drugih instrumentov trgovinske politike spodbujajo učinkovito izvajanje standardov Mednarodne organizacije dela glede plač in delovnih ur, tudi s partnerskimi državami v sektorju oblačil; poziva EU, naj za spodbujeno spoštovanje teh standardov pripravi smernice in podporo, hkrati pa prispeva k ustanavljanju trajnostnih podjetij in k izboljšanju trajnostnih zaposlitvenih možnosti;
12. poudarja, da je trajnostni sporazum, ki je nastal po nesreči v stavbi Rana Plaza, koristna evropska pobuda, ki bi lahko služil kot osnova za načrtovanje novih ukrepov v partnerstvu s tretjimi državami v prizadevanjih za boljše delovne pogoje ter zdravje in varnost pri delu v konfekcijski industriji;
13. poziva Komisijo, naj nadaljuje in še okrepi sodelovanje z mednarodnimi organizacijami, kot so Mednarodna organizacija dela, OECD in OZN, v prizadevanjih za večjo odgovornost akterjev v dobavni verigi tekstilne in konfekcijske industrije;
14. poziva vlade držav dobaviteljic, naj z vsemi deležniki sodelujejo pri oblikovanju industrijskih odnosov in kolektivnih pogodb ter naj si prizadevajo za to, da se bodo proizvajalci obvezali in vzpostavili lahko dostopne in učinkovite mehanizme za pritožbe,

ki so v skladu z mednarodno dogovorjenimi standardi med glavnimi jamstvi za ustrezno spoštovanje delovnih standardov in človekovih pravic in ki dopolnjujejo možnosti za pravno varstvo v skladu z okvirom, ki ga je razvil posebni predstavnik OZN za podjetništvo in človekove pravice;

15. poziva Komisijo, naj še naprej spodbuja ratifikacijo in izvajanje temeljnih konvencij Mednarodne organizacije dela in njene agende za dostojno delo; poziva Komisijo, naj v ta namen podpira Mednarodno organizacijo dela, lokalne oblasti in delavske organizacije in jim zagotavlja pomoč pri izgradnji zmogljivosti na področju industrijskih odnosov, pri uveljavljanju pravic delavcev in delovnega prava (s posebnim poudarkom na izkoreninjenju dela otrok in prisilnega dela), pa tudi pri uveljavljanju najvišjih standardov varovanja zdravja in varnosti delavcev;
16. spodbuja EU, naj razvije in izvaja dialog z nekaterimi tretjimi državami, da bi v teh državah pripomogla k izboljšanju pravic delavcev in spoštovanju človekovih pravic; poziva EU in države članice, naj podprejo delo OZN in med drugim programa za okolje (UNEP), v ta namen pa preučijo možnost sklenitve mednarodne pogodbe za učinkovitejšo družbeno odgovornost podjetij v sektorju oblačil;
17. upa, da bo predlog Komisije idejno zgrajen na trajnostnem sporazum, pobudi, ki je v Bangladešu stekla po tem, ko se je zrušila stavba Rana Plaza;
18. prosi za pojasnilo o tem, kako je možno ugotoviti, ali so bila oblačila izdelana v izvoznih predelovalnih conah, kjer je zaščita delavcev slaba ali je sploh ni, in bi jih bilo treba v državi upravičenki izključiti iz sheme GSP +;
19. je prepričan, da so javna naročila koristen način za spodbujeno odgovornost konfekcijske industrije;
20. poudarja, da v konfekcijski industriji na svetovni ravni med delovno silo močno prevladujejo ženske – približno 85 % vseh delavcev v tem sektorju je žensk, ki se pogosto soočajo s težkimi delovnimi pogoji in nizkimi plačami; zato poziva, naj se v pobudo EU za oblačila vključi vidik, zlasti za to, da bi spodbudili znaten napredek pri zagotavljanju enakega plačila, enakosti spolov, socialnih in delavskih pravic žensk, vključno s porodniškim dopustom, in njihovo udeležbo v pogajanjih za sklenitev kolektivnih pogodb;
21. ponavlja, da je treba po vsakem novo sklenjenem sporazumu opraviti oceno njegovega učinka na trajnostni razvoj, in se zavzema za zbiranje podatkov, ločenih po spolu;
22. poziva Komisijo, naj sodeluje z multinacionalnimi podjetji, trgovci na drobno in blagovnimi znamkami in jih spodbuja, da bi se zavezali večji družbeni odgovornosti; pričakuje, da podjetja iz EU v vsej dobavni verigi jamčijo polno spoštovanje temeljnih delovnih standardov Mednarodne organizacije dela ter da se ravnaajo v skladu s smernicami OECD za multinacionalna podjetja in s tristransko deklaracijo Mednarodne organizacije dela o načelih za multinacionalna podjetja in socialno politiko; vztraja, da se morajo vključiti v ploden dialog z lokalnimi delavci in organizacijami; poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo primerov najboljše prakse;
23. potrjuje potrebo po enakih konkurenčnih pogojih na svetovni ravni, da bi delavce zaščitili

pred okoljskim in socialnim dampingom; glede na kritično maso EU verjame, da je sposobna biti vodilna svetovna sila in gonilo sprememb; meni, da se lahko kršitve človekovih pravic in pravic delavcev preprečijo samo z večstranskim okvirom; zato Komisijo spodbuja, naj na naslednjem ministrskem srečanju Svetovne trgovinske organizacije skupaj z mednarodnimi partnerji sproži pobudo na svetovni ravni.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

Datum sprejetja	28.2.2017
Izid končnega glasovanja	+: 32 -: 0 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikienė, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Christofer Fjellner, Karoline Graswander-Hainz, Heidi Hautala, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Reimer Böge, Klaus Buchner, Sergio Gutiérrez Prieto, Sander Loones, Georg Mayer, Fernando Ruas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Pedro Silva Pereira
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Jean-François Jalkh, Joëlle Mélin

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

32	+
ALDE	Marietje Schaake, Hannu Takkula
ECR	David Campbell Bannerman, Sander Loones, Emma McClarkin, Joachim Starbatty
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Christofer Fjellner, Artis Pabriks, Franck Proust, Fernando Ruas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
S&D	Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Sergio Gutiérrez Prieto, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Sorin Moisă, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira
Verts/ALE	Klaus Buchner, Heidi Hautala

0	-
--	--

3	0
ENL	Jean-François Jalkh, Georg Mayer, Joëlle Mélin

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

10.2.2017

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za razvoj

o vodilni pobudi EU v sektorju oblačil
(2016/2140(INI))

Pripravljaivec mnenja: Jean Lambert

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za razvoj kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je 60 milijonov ljudi po vsem svetu zaposlenih v tekstilnem in oblačilnem sektorju, ki ustvarja veliko delovnih mest, zlasti v državah v razvoju;
 - B. ker je ta sektor mednarodno zelo prepleten in ker so oskrbovalne verige zato posebno zapletene, nacionalne, izolirane pobude pa posledično hitro dosežejo svoje meje;
 - C. ker so proizvajalci tekstilnih izdelkov v državah v razvoju stalno izpostavljeni agresivnim nakupovalnim praksam mednarodne trgovine na debelo in na drobno, kar je med drugim posledica velike globalne konkurence;
 - D. ker so možnosti podjetij, da vplivajo, omejene zlasti ob upoštevanju državnih pooblastil, zato morajo vlade držav proizvajalk ustvariti gospodarske in pravne okvirne pogoje za izvajanje svoje funkcije nadzora;
 - E. ker so mednarodne pogodbe pomemben del boja proti nepravilnostim na področju varstva delavcev in socialnega varstva v tretjih državah in ker morajo podjetja poslovati v skladu s temi načeli;
1. ugotavlja, da je oblačilna industrija med najbolj prekarnimi, delovni pogoji za delavce v Evropi in zunaj nje pa pogosto neustrezni, zlasti na področju varovanja zdravja in varnosti; poziva k uvrstitvi ratifikacije in izvajanja konvencij Mednarodne organizacije dela, tristranske izjave Mednarodne organizacije dela o načelih v zvezi z mednarodnimi podjetji in socialno politiko ter agende za dostojno delo med najpomembnejše točke vodilne pobude; poudarja, da se je treba osredotočiti na tiste, ki so najbolj ranljivi in izpostavljeni izkoriščanju, zlasti na otroke;

2. obsoja vse oblike dela otrok in poziva, da se na ravni EU in ravni držav članic sprejmejo vsi ukrepi za popolno prepoved uvoza oblačil, ki so bila proizvedena z delom otrok, na evropski notranji trg; v zvezi s tem poudarja, kako pomembni so registri odgovornih dobaviteljev; opozarja na izkoriščevalske prakse nekaterih podizvajalcev, ki uporabljajo slabše in nezakonite standarde dela, ter jih obsoja; meni, da je za sodelujoče države nujno zagotoviti ratifikacijo in izvajanje konvencij Mednarodne organizacije dela št. 182 o prepovedi najhujših oblik dela otrok in št. 138 o minimalni starosti za sklenitev delovnega razmerja; poziva Komisijo, naj upošteva izkušnje, pridobljene z mednarodnim programom za odpravo dela otrok (IPEC) in globalnim zavezništvom za izkoreninjenje prisilnega dela, sodobnega suženjstva, trgovine z ljudmi in dela otrok;
3. ugotavlja, da oblačilna industrija ustvarja delovna mesta za zelo raznolik nabor znanj, in sicer tako za nizkokvalificirane kot za zelo specializirane delavce;
4. meni, da prostovoljne pobude za uporabo ekološkega, etičnega in trajnostnega pristopa pozitivno prispevajo k tekstilnemu sektorju; ugotavlja pa, da samo s temi pobudami ni mogoče primerno obravnavati temeljnih pravic delavcev, vključno z njihovim varstvom, svobodo združevanja, kolektivnimi pogajanjem in vprašanji, kot so delo otrok, zdravje in varnost, plače, socialna varnost in delovni čas; poudarja, da je treba razmisliti o sprejetju regulatornih ukrepov, ki jih morajo izvajati zadevne države in katerih namen je zagotoviti spoštovanje pravic delavcev v vsej oskrbovalni verigi, utrditi urade za delo in sisteme delovnih inšpekcij ter uvesti pritožbene mehanizme; poudarja, da je treba zagotoviti skladnost nacionalnih zakonov in predpisov s temeljnimi konvencijami Mednarodne organizacije dela;
5. ugotavlja, da cena ostaja za proizvajalce in trgovce na drobno odločilni dejavnik pri nakupu, s čimer se pogosto krnijo socialne pravice delavcev in plače; poziva EU, naj v sodelovanju z vsemi ustreznimi deležniki spodbuja uspešno socialno partnerstvo in podpira deležnike pri razvoju in izvajanju mehanizma za določitev plač v skladu z ustreznimi konvencijami Mednarodne organizacije dela, zlasti v državah, kjer ni ustrezne zakonodaje; poudarja, da je treba delavcem redno izplačevati primerne plače, ki bodo njim in njihovim družinam omogočale izpolnitev osnovnih potreb, ne da bi morali redno delati nadure; poudarja, da so za preprečitev negativne konkurence na področju stroškov dela potrebne kolektivne pogodbe in boljša ozaveščenost potrošnikov o morebitnih posledicah povpraševanja po vse nižjih cenah;
6. poudarja, da morajo biti vlade držav proizvajalk zmožne izvajati mednarodne standarde in ustrezno zakonodajo, saj so nujni partner v socialnem dialogu in prizadevanju za izboljšave v skladu z vodilno pobudo;
7. spodbuja k temu, da bi s pobudo EU o sektorju oblačil spodbujali k strokovnemu usposabljanju in vseživljenjskemu učenju, vključno s podjetniškim usposabljanjem, kar bi prispevalo h gospodarskemu in družbenemu razvoju; spodbuja k temu, da bi vse pobude ozaveščale o temeljnih pravicah delavcev in mehanizmih pravne pomoči v primeru njihovih kršitev ter da bi vključevale usposabljanje delavcev in delodajalcev o socialnem dialogu in kolektivnih pogajanjih; poudarja, da bi morala pobuda prispevati h krepitvi vloge žensk, ki sestavljajo večji del delovne sile v sektorju oblačil, vendar so vseeno izredno premalo zastopane na položajih, za katere je potrebna višja usposobljenost, in vodstvenih položajih; zato meni, da bi morali s pobudo dejavno

spodbujati nediskriminacijo in enakost spolov, tudi v smislu plač, ter večjo vlogo žensk v družbah v tretjih državah, kar bi koristilo širši družini in družbi;

8. meni, da je Komisija že naredila prve korake v pravo smer v smislu predlaganih ciljev vodilne pobude, vključno z ozaveščanjem potrošnikov in podpiranjem držav v razvoju pri podpiranju in izvajanju mednarodnih standardov dela in okoljskih standardov; obžaluje pa, da trenutni cilji in pristop Komisije, kot je načrtan v poročilu s Konference na visoki ravni o odgovornem upravljanju oskrbovalne verige v sektorju oblačil, ki je potekala 25. aprila 2016, niso dovolj usmerjeni in ambiciozni za dejansko izboljšanje sektorja oblačil; ugotavlja, da je bilo v predhodnih ugotovitvah iz študije Komisije o oskrbovalnih verigah v sektorju oblačil opredeljeno, da največje vrzeli obstajajo na področju enakosti spolov, pravic delavcev, okolja in preglednosti v oskrbovalni verigi; poziva Komisijo, naj nemudoma izda poročilo, ki ga je naročila in v katerem so opredeljene vrzeli v sedanjih politikah, ter predloži konkretne predloge za obravnavo teh vrzeli;
9. poziva Komisijo, naj čim prej predstavi vodilno pobudo EU za odgovorno upravljanje oskrbovalne verige v sektorju oblačil, ki jo je obljubila kot del evropskega leta za razvoj 2015 in ki bi morala upoštevati obstoječe nacionalne pobude, kot so pobude v Nemčiji in na Nizozemskem; meni, da lahko EU v globalnem okviru podpira odgovornost v oskrbovalni verigi in je to dolžna storiti v odziv na tragične dogodke, kot je bilo zrušenje zgradbe Rana Plaza v Bangladešu, ter zaradi doslej največjega zanimanja državljanov EU;
10. meni, da bi moral vsak ukrep, pripravljen na podlagi vodilne pobude, pomagati spodbujati pobude več deležnikov, kot je program boljšega dela Mednarodne organizacije dela/Mednarodne finančne korporacije, ki združuje tristranski pristop s skladnostjo tovarn in vzpostavljanjem dialoga med delavci in vodstvom na nacionalni ravni, ali ACCORD, pripravljen v Bangladešu, ki je pravno zavezujoč, vključuje sindikate ter ne predvideva zgolj inšpekcijskih pregledov tovarn, temveč tudi njihovo sanacijo;
11. poziva Komisijo, naj izda poročilo, v katerem bodo opredeljene trenutne pobude in opisan njihov prispevek k izboljšanju pogojev delavcev v oblačilni industriji;
12. poudarja, da so združenja delavcev in delodajalcev nujni partnerji v socialnem dialogu in kolektivnih pogajanjih ter jih treba spodbujati; poudarja, da morajo imeti neodvisna in predstavniška združenja delavcev pri spodbujanju in varstvu pravic delavcev, zlasti na področju varovanja zdravja in varstva pri delu, možnost delovati neodvisno in svobodno; pri tem poudarja, da morajo imeti ta združenja dostop do tovarn, da bi poučili delavce o njihovih pravicah in varnosti; poudarja, da bi morali ukrepi, ki izvirajo iz katere koli pobude v sektorju oblačil, spodbujati temeljne pravice delavcev ter ratifikacijo in izvajanje konvencij Mednarodne organizacije dela, zlasti 87 in 98, ter da bi bilo treba predstavnike delavcev vključiti v postopek skrbnega pregleda, ki se vzpostavi na ravni podjetja;
13. meni, da je skladnost z veljavnim pravom in kolektivnimi pogodbami osnovni pogoj družbene odgovornosti podjetij; poleg tega meni, da družbeno odgovorno ravnanje nujno vključuje poštene sindikalne odnose, zlasti v zvezi s spoštovanjem sindikalnih pravic, redno obveščanje delavcev in njihovih predstavniških združenj;

14. poudarja tudi, da je treba okrepiti gradnjo zmogljivosti struktur pravne države v državah proizvajalkah, ki bi jo bilo treba zato spodbujati in zahtevati tudi v okviru evropske razvojne in zunanje politike;
15. meni, da je treba varovanje zdravja in varstvo pri delu vseh delavcev zagotoviti z mednarodnimi standardi, izvajanjem nacionalnega prava in kolektivnimi pogodbami na vseh ravneh (na ravni tovarne, na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni) ter zdravstvenimi in varnostnimi politikami na delovnem mestu v tovarnah ter pisnimi akcijskimi načrti, v izvajanje in nadzor katerih so vključeni delavci in njihovi predstavniki;
16. meni, da je treba v vseh pobudah EU v sektorju oblačil priznati, da je EU primerna raven za zastopanje in nadaljnji razvoj vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter smernic OECD za mednarodna podjetja, po katerih so podjetja odgovorna v svoji oskrbovalni verigi; ugotavlja tudi, da bi morala podjetja razviti postopke, s katerimi bi lahko opredelila in blažila učinke svojega poslovanja na človekove pravice in delovne pogoje; predlaga prilagoditev standardov posebnostim malih in srednjih podjetij (MSP);
17. priznava, da so sedanja prizadevanja za usposabljanje vodstva in delavcev na področju zdravja in varnosti, delovnega prava in enakosti spolov bistvena za izboljšanje pravic delavcev, in poziva k temu, da se z vodilno pobudo oblikuje posebna platforma za izmenjavo najboljših praks za usposabljanje delavcev in vodstva, ki bo osredotočena zlasti na srednje vodstvene delavce;
18. spodbuja EU, naj podpira države v razvoju pri sprejemanju in izvajanju mednarodnih standardov in konvencij; poziva Komisijo, naj še naprej v razprave o nadaljnji preferencialni trgovini z državami, povezanimi z globalno oskrbovalno verigo v sektorju oblačil, vključuje ratifikacijo temeljnih standardov Mednarodne organizacije dela, zdravstvene in varnostne inšpekcijske preglede ter svobodo združevanja in krepí človekove pravice ter delovne in okoljske konvencije po splošnem sistemu preferencialov; meni, da bi morala EU v svoje trgovinske sporazume vključiti določbe za izboljšanje življenja delavcev, in poudarja, da je treba v dvostranske in večstranske trgovinske sporazume vključiti klavzulo, ki bo spodbujala ratifikacijo in izvajanje konvencij Mednarodne organizacije dela in agende za dostojno delo;
19. poudarja pomen neodvisne inšpekcije dela za zgodnje opozarjanje in preprečevanje ter izvrševanje nacionalnih pravil in predpisov o varnosti in zdravju na delovnem mestu, vendar ugotavlja, da se lahko z dejavniki, kot so pretirane revizije, zmanjša njihova učinkovitost da lahko njihovo učinkovitost in da revizije odražajo le aktualno stanje v času preverjanja; meni, da sta ratifikacija in izvajanje konvencije Mednarodne organizacije dela št. 81 pomembni za odkrivanje zlorab; priporoča nadaljnjo preučitev načinov za izboljšanje revizij in inšpekcijskih pregledov, kot sta zbliževanje revizijskih standardov in metod ter izmenično pošiljanje različnih inšpektorjev, s čimer se lahko zaostrijo standardi, zlasti v državah s korupcijo; ugotavlja, da je pomembno ustrezno zaposlovanje inšpektorjev za delo in stalno usposabljanje novih in obstoječih inšpektorjev o mednarodnih konvencijah in standardih, lokalnih zakonih o delu in ustreznih inšpekcijskih tehnikah; poziva EU, naj še naprej finančno in tehnično podpira vzpostavitev inšpektoratov za delo v državah v razvoju v skladu z ustreznimi standardi

Mednarodne organizacije dela, zlasti s svojimi razvojnimi sredstvi;

20. ugotavlja, da se je od začetka vzpona revizije družbene odgovornosti v oskrbovalni verigi oblačil in obutve pred več kot dvajsetimi leti število standardov in metod za revizijo družbene odgovornosti izredno povečalo, med nekaterimi pa so le majhne razlike, in da vsaka blagovna znamka ali trgovec na drobno uporablja nekoliko drugačne standarde, zato proizvajalci namenijo dragocene vire upravljanju stalnega toka revizij; zato priporoča, da se v posvetovanju z deležniki pospešijo in podprejo obstoječa prizadevanja industrije za zbližanje revizijskih standardov in metod;
21. meni, da bi bilo treba odgovornost povečati v vsej oskrbovalni verigi, tudi med podizvajalci, in pozdravlja sedanja prizadevanja v ta namen; meni pa, da je najlažje na ravni EU oblikovati skupni okvir, s katerim se bo za podjetja EU, ki svojo proizvodnjo oblačil oddajajo v zunanje izvajanje v tretje države, vzpostavila pravna obveznost primerne skrbnosti za človekove pravice v podjetju, vključno z zavezujočimi ukrepi za zagotovitev sledljivosti in preglednosti, v skladu s katerimi bi morala podjetja, ki želijo poslovati na evropskem trgu, predložiti informacije o celotni oskrbovalni verigi svojih izdelkov; priporoča, da bi morala uredba, ki bi nastala v sodelovanju z lokalnimi in globalnimi sindikati, dopolnjevati in podpirati prostovoljne pobude na nacionalni, evropski in mednarodni ravni;
22. opozarja, da sta sledljivost in preglednost v oskrbovalni verigi ključna za doseganje trajnih sprememb; meni, da je pomanjkljiv dostop do informacij o sektorju oblačil v tretjih državah proizvajalkah pogosto največja ovira pri spopadanju s kršitvami človekovih in socialnih pravic ter pravic delavcev v globalni oskrbovalni verigi, zato je potreben obvezen sistem poročanja, ki bo zagotavljal informacije, s katerimi se bodo lahko povezali vsi akterji v globalni verigi posameznega izdelka, in sicer od kraja izdelave do trgovcev na drobno; poziva EU, naj podpre nastanek skupnega okvira za zbiranje podatkov o socialni, okoljski in delovni uspešnosti;
23. meni, da ima obveščanje potrošnikov ključno vlogo pri zagotavljanju dostojnih pogojev dela, potrebi, ki se je pokazala v primeru zrušenja zgradbe Rana Plaza; poziva, naj se potrošnikom zagotovijo jasne in zanesljive informacije o trajnostnem ravnanju v oblačilnem sektorju, izvoru oblačil in ravni spoštovanja pravic delavcev; priporoča, da so informacije, zbrane pri katerem od ukrepov EU, javno dostopne, ter poziva Komisijo in države članice, naj razmislijo o vzpostavitvi javne spletne baze podatkov o vseh pomembnih informacijah o vseh akterjih vzdolž oskrbovalne verige;
24. izpostavlja, da je treba za sektor oblačil zagotoviti idejo o družbeni odgovornosti podjetij, tudi na področjih, kot so kakovost in organizacija dela, enake možnosti in enako plačilo, socialno vključevanje, ukrepi za preprečevanje diskriminacije ter razvoj vseživljenjskega učenja in usposabljanja; poziva Komisijo, naj pripravi predlog za konvergenco zahtev glede družbene odgovornosti podjetij, ki bo zajemal tudi okvir za socialno poročanje in prevzemanje odgovornosti podjetij in vodstva za posledice zlorab ali kršitev, ter vzpostavi okvir za evropske sporazume o družbeni odgovornosti podjetij; poudarja, da bi morala družbena odgovornost podjetij spodbujati projekte, ki podpirajo prehod na trajnostno gospodarstvo; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo spodbude podjetjem EU, da bodo sprejela zaveze na področju družbene odgovornosti in obvezne skrbnosti podjetij; poudarja, da ta skrbnost vključuje sprejemanje proaktivnih

ukrepov za odkrivanje in preprečevanje vseh kršitev človekovih, delavskih ali okoljskih pravic v vsej oskrbovalni verigi;

25. poziva k ozaveščanju evropskih potrošnikov o proizvodnji tekstilnih izdelkov; v ta namen predlaga oblikovanje EU standarda označevanja za »poštena oblačila«, ki bo dostopen multinacionalnim družbam ter malim in srednjim podjetjem in bo znak spoštovanja poštenih delovnih pogojev in pomoči strankam pri sprejemanju odločitev o nakupu z boljšimi informacijami;
26. poudarja, da je bilo za delovne pogoje v oblačilni industriji v nekaterih državah članicah EU večkrat ugotovljeno, da so nevarni, kar zadeva zdravje in varnost, plače, socialno varnost in delovni čas; zato poziva k oblikovanju učinkovitih in dobro usmerjenih pobud znotraj EU, s katerimi se bodo izboljšale razmere v sektorju oblačil in povečalo zaposlovanje v državah članicah;
27. meni, da je nespoštovanje mednarodnih socialnih standardov v sektorju oblačil neke vrste socialni in okoljski damping, ki škoduje podjetjem in delavcem; poudarja, da je treba dejstvo, da evropska podjetja v tretjih državah ne upoštevajo strogih okoljskih predpisov, obravnavati enako kot neupoštevanje pravic delavcev, saj ogroža njihovo zdravje ter uničuje podeželska in ribiška območja, lokalnemu prebivalstvu pa jemlje vse možnosti za razvoj;
28. čestita Komisiji, da je prispevala k skladu Vision Zero, ter jo spodbuja, naj še naprej vlaga v izboljševanje varnosti delavcev; vendar ugotavlja, da sklad in večina obstoječih pobud ne obravnavajo ustrezno vprašanja poštenih plač, pravice organiziranja ali diskriminacije na delovnem mestu;
29. poziva, naj nacionalne in evropske pobude spodbujajo potrošnike k nakupu lokalnih izdelkov;
30. meni, da odgovorno upravljanje globalne oskrbovalne verige v sektorju oblačil lahko prispeva h gospodarski rasti, ustvarjanju dostojnih delovnih mest, zmanjšanju revščine, krepitvi človekovih pravic in pravic delavcev ter prehodu z neformalne na formalno ekonomijo; vendar opozarja zlasti na poseben položaj izvoznih predelovalnih con, ki so v nekaterih državah izvzete iz lokalnih zakonov o delu, prepovedujejo sindikalne dejavnosti in delavcem ne zagotavljajo pravnega varstva, kar ni v skladu s standardi Mednarodne organizacije dela; poziva k večji preglednosti v teh conah, ki bi se zagotovila s spremljanjem in poročanjem;
31. poudarja, kako pomembna je oblačilna industrija, ki temelji na inovacijah in izdelkih z višjo dodano vrednostjo, v državah članicah; poziva Komisijo, naj zagotovi finančno podporo in poenostavi financiranje v okviru programov EU za mala in srednja podjetja v oblačilni industriji ter podpre pomembne raziskave;
32. podpira mala in srednja podjetja v državah članicah, ki pomembno prispevajo k ohranjanju in krepitvi evropske kulturne dediščine v oblačilni industriji.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

Datum sprejetja	6.2.2017
Izid končnega glasovanja	+: 42 -: 4 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Labros Fundulis (Lampros Fountoulis), Marian Harkin, Rina Ronja Kari, Ádám Kósa, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Robert Rochefort, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Sven Schulze, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Jana Žitňanská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Maria Arena, Georges Bach, Mircea Diaconu, Sergio Gutiérrez Prieto, Krzysztof Hetman, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Alex Mayer, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Silikiotis (Neoklis Sylikiotis), Flavio Zanonato
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Clara Eugenia Aguilera García, Jakop Dalunde, Ulrike Rodust, Marc Tarabella, Miguel Viegas, Daniele Viotti

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	21.3.2017
Izid končnega glasovanja	+: 14 -: 2 0: 8
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Raymond Finch, Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Lola Sánchez Caldentey, Eleni Teoharus (Eleni Theocharous), Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Željana Zovko
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cécile Kashetu Kyenge, Florent Marcellesi, Louis Michel, Jan Zahradil
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Tania González Peñas, Martina Werner

POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU

14	+
ALDE	Louis Michel, Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharus (Eleni Theoharous)
GUE/NGL	Tania González Peñas, Lola Sánchez Caldentey
S&D	Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Martina Werner
Verts/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi

2	-
ECR	Jan Zahradil
EFDD	Raymond Finch

8	0
PPE	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Maurice Ponga, Bogdan Brunon Wenta, Željana Zovko, Anna Záborská

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani